

11 Απριλίου 2020

“Το παράπονό Του”

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

СВЯТЫЙ КРЕСТЪ СЪСЪЗДАНО
ИЗЪ ДЪРЪВЪ СЪСЪЗДАНО
ИЗЪ ДЪРЪВЪ СЪСЪЗДАНО
ИЗЪ ДЪРЪВЪ СЪСЪЗДАНО

МѢСЯЦЪ КЪ СЕНТЯБРЮ

ГОТОВАНО МОСКВА 1912

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΡΥΟΥΛΩΝ.

Καθώς όλοι μας τη Μ.Εβδομαδα με αποκορύφωμα το βράδυ της Μ.Πέμπτης έχουμε τα μάτια μας στραμμένα στον Εσταυρωμένο Κύριο, Θεό και Σωτήρα μας, είμαι βέβαιος ότι ακούμε το παράπονό Του, που τον κάνει να πονά πιο πολύ από τους κολαφισμούς, τα ραπίσματα, τις μαστιγώσεις, ακόμα και από το φρικτό μαρτύριο της Σταυρώσεως .

ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΜΗΤΙΜΥ ΚΕ ΕΝΤΗΒΑΙΕΡΑ

ΠΟΙΗΜΑ ΤΩ ΜΟΝΑΧΩ ΔΟΥΛΩ

Παράλληλα ακούμε και τη φωνή του Προφήτη Ησαΐα να λέει: «Ούτος τας αμαρτίας ημών φέρει και περί ημών οδυνάται» (Ησ. ν γ .4).

Οδυνάται (πονά) γιατί ένας μαθητής τον προδίδει.

Οδυνάται γιατί ένας άλλος μαθητής τον αρνείται.

Οδυνάται γιατί εγκαταλείπεται από όλους τους μαθητές Του.

Οδυνάται γιατί ο λαός που ευεργέτησε, τον αποδοκιμάζει μπροστά στον Πιλάτο. «Λαός μου τι εποίησα σοι και τι μοι ανταπέδωκας; Τους τυφλούς σου εφώτισα τους λεπρούς σου εκαθάρισα, άνδρα όντα επί κλίνης ηνορθοσάμην».

Ακατανόητη και αχαρακτήριστη η συμπεριφορά των ανθρώπων που ευεργέτησε.

Οδυνάται και την ίδια ώρα, δικαιολογημένο το παράπονό Του, γιατί ενώ είναι αθώς και αναμάρτητος, φορτώνεται τις αμαρτίες όλων μας.

Η θυσία Του Χριστού δεν είναι ούτε ανθρώπινη επινόηση, ούτε κάλυψη μιας ψυχολογικής ανθρώπινης ανάγκης.

Αδέρφια μου, 1987 χρόνια πέρασαν από τότε κι ο κόσμος όλος ζει δύσκολες μέρες. Καθημερινά οι άνθρωποι αντιμέτωποι με θλίψεις, δοκιμασίες, στερήσεις, αδικίες, ασθένειες και γεγονότα έκτακτα. Βασανισμένοι όλοι, άλλος περισσότερο, άλλος λιγότερο. Δάκρυα και στεναγμοί αλάλητοι, κάνουν τον καθημερινό μας αγώνα ανυπόφορο και το Σταυρό μας ασήκωτο. Ποτέ άλλοτε τα τείχη της αβεβαιότητας για το τι θα γίνει αύριο, δεν είχαν υψωθεί τόσο πολύ απειλητικά όσο στον καιρό μας. Ζούμε ίσως μια από τις χειρότερες περιόδους της ανθρώπινης ιστορίας.

Το παράπονο όμως Του Θεού είναι: Γιατί Τον ξεχάσαμε; Γιατί πιστέψαμε στη δική μας αξιοσύνη και αγνοήσαμε το άπειρο πέλαγος της φιλανθρωπίας Του, που είναι μεγαλόδωρος και αγαθοδότης ; Γιατί τόσο προκλητική η ασέβεια πολλών; Γιατί η θέσπιση νόμων αντίθετων προς το θέλημά Του και τόση πολεμική εναντίον Του;

Δίνουμε εμείς οι άνθρωποι βάρος στα προβλήματά μας και προσπαθούμε μόνοι μας να σκεφτούμε και να βρούμε λύσεις σε αυτά και αφήνουμε μακριά μας Τον Θεό χωρίς να τον παρακαλούμε πια να επέμβει και να δώσει Αυτός λύσεις στα αδιέξοδά μας.

Γνωρίζει όμως αδέρφια μου ο Θεος, ότι υπάρχει και «λαός πολύς» (Πράξ.18,10) που πιστεύει, που προσεύχεται και ελπίζει σε ΕΚΕΙΝΟΝ.

Υπάρχουν άνθρωποι που υψώνουν «οσίους χείρας» (Α΄Τιμ.Β,8) προς Τον Θεό και

κάνουν πύρινες προσευχές για τον πονεμένο, τον δακρυσμένο κόσμο της γης και είμαι βέβαιος ότι θα κερδίσουν για όλους μας το Έλεος και τη χάρη Του Θεού. Γιατί για μας τους Ορθοδόξους πιστούς Του, ο Σταυρός Του Κυρίου, είναι όχι μόνο σημαία και λάβαρο ελπίδας, νίκης και θριάμβου, αλλά και ο ασώπαστος άμβωνας της αλήθειας και της αγάπης.

Μην ξεχνάμε λοιπόν αδελφοί να επαναλαμβάνουμε πάντα στη ζωή μας το :

- Εσταυρώθεις δι εμέ □
- Μνήσθητι και ημών Σωτήρ εν Τη Βασιλεία Σου□.

Ο ΒΡΥΟΥΛΩΝ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Σάββατο 11/04/2020.